

[Overgaard Nielsen.]

Jeg tror, at det af dette fremgår, at det radikale venstre kan medvirke til dette lovforslags forhåbentlig hurtige vedtagelse.

Vivike: Jeg synes, det er et godt lovfor-slag, og jeg vil gerne takke ministeren for det. Der er tale om kystfredning, som gæl-der alle Danmarks kyster. Nu er der talt mest om vestkysten, og det er altså også derovre, det går meget voldsomt til. Som det tidligere er nævnt, blev der i året 1970 gravet 770.000 m³ ral på vestkysten, hvoraf langt det meste blev eksporteret til Tysk-land. Jeg kunne næsten sige, at hvis ikke dette lovforslag var fremsat, så kunne vi godt have sparet vores folkeafstemning den 2. oktober, for så var vi simpelt hen rent automatisk gledet ind i Det europæiske Fæl-lesskab — efterhånden var Danmark jo solgt og sendt sydpå.

Nu skal jeg ikke gentage alt for meget af det, der er sagt; det er jo svært som femte taler at komme med ret meget nyt. Vi ved, at havet skærer, når der bliver fjernet no-get, og at det har konsekvenser, som det er nævnt af tidligere talere her, huse er styrtet i havet osv. Som vi har det i dag, kan man altså grave i de danske strande efter ral og grus, hvis ikke der foreligger et specielt for-bud. Hvis vi får gennemført dette lovfor-slag, hvad jeg håber vi gør, så skal man have en tilladelse, hver gang man graver, suger, pumper eller på anden måde tager ral og grus op fra strandbredderne og ude i vandet.

Jeg synes, det er ganske udmærket, at vi får — det vil jeg regne med bliver consekvensen — én bemyndigelse, som ministe-ren giver til vandbygningsvæsenet, så vi får en mindre uensartethed. Foregående talere har nævnt eksemplet fra Lild og Bulbjerg, hvor kystkommissionen for Viborg amt standsede så godt som al ralgravning bortset fra et enkelt stykke, hvorimod kystkom-missionen for det nordjyske amt kun standsede ganske lidt, hvilket givetvis hæn-ger sammen med erhvervsforholdene i Nord-

jylland. Nord for Limfjorden udsættes kommissionen for en vis pression, idet man måtte tage hensyn til de arbejdere, der bli-ver arbejdsløse. Det er givet, at det hensyn bør der tages. Her vil jeg mene, at hr. Over-gaard Nielsen var inde på noget rigtigt. Vi må være drastiske, når vi får loven gennem-ført. Det kan måske i en periode være nød-vendigt, at staten yder erstatning. Her tæn-ker jeg altså på erstatning til arbejderne, der bliver arbejdsløse, indtil de får noget andet at bestille.

I Nordjylland vil vi i fremtiden se en ko-lossal opblomstring af fiskeindustrien. Jeg tør næsten ikke nævne årsagen, men den er altså den, at vi er kommet ind i Det europæ-iske Fællesskab. Er faciliteterne til stede i Hanstholm, Hirtshals, Skagen osv., så er der mange udenlandske fiskere, som vil lande deres fangster dér, simpelt hen fordi Vendsyssel ligger så godt, som det gør. Så er vi over det, der hedder arbejdsløshedspro-blemer — eller omtrent over dem — i Nord-jylland. Men der kan være noget om det, hr. Overgaard Nielsen sagde, at vi skal ikke være bange for eventuelt at yde erstatning, hvis vi er drastiske, og vi bør absolut være drastiske.

I lovforslaget står der, at man skal reeta-blere — eller retablere, man har heldigvis efterhånden strøget det e. I den forbindelse vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministe-ren, hvis ministeren vil ophøre med sin sam-tale med kulturministeren og lige høre, hvad jeg spørger ham om. . . . Nej det lykkedes mig ikke at råbe ham op.

Det spørgsmål, jeg har til ministeren med hensyn til retabling, drejer sig om følgen-de: når man ser på vestkysten i dag, hvor der er gravet, så er der eksempler på, at en-treprenører, der er holdt op med at grave, fordi der ikke var mere ral, lader deres ting stå tilbage. Dér står altså disse store, tårn-lignende træbygninger, som sorterer ral og grus o. lign.; de bliver stående, og de står og forfalder, ja, der ligger endog gamle, udran-gerede, lastvogne o. lign. Går retablingen også ud på, at disse entreprenører, der har